

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2024r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Danuta Poniatowska
Protokolant:	Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 lutego 2024r. w Suwałkach

sprawy **B. A.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

o wysokość świadczenia i o ustalenie wysokości kapitału początkowego

w związku z odwołaniem B. A.

od trzech decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w E.

z dnia 7 listopada 2023 r. znak (...) i (...)

i z dnia 25 października 2023 r. (...)

1. **oddala odwołania od wszystkich decyzji;**

2. **zasądza od B. A. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawnienia się wyroku do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 25.10.2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 ze zm.), ustalił B. A. kapitał początkowego na dzień 1.01.1999 r. w wysokości (...) zł.

Decyzją z 7.11.2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 ze zm.) oraz ustawy z dnia 21.11.2008 r. o emeryturach kapitałowych (t. jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 926 ze zm.) ustalił B. A. okresową emeryturę kapitałową od 1.09.2023 r., tj. od dnia nabycia uprawnień do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Decyzją z 7.11.2023 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych, powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.

jedn. Dz.U. z 2023 poz. 1251 ze zm.) oraz Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U.UE.L.04.166.1 z 30.04.2004 r.) i Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 (Dz.U.UE.L.09.284.1 z 30.10.2009 r.) przyznał B. A. zaliczkę na poczet przysługującej emerytury od 1.09.2023 r. tj., od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

B. A. wniosła odwołania od powyższych decyzji, zarzucając:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 173 ust. 2 w zw. z art. 26 ust. 1 w zw. z art. 174 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej jako ustawa emerytalna) poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji przyjęcie przez organ nieprawidłowych okresów składkowych i nieskładkowych odwołującej, które określono na łącznie 2 lata 5 miesięcy 7 dni, tj. 29 miesięcy, co miało wpływ na nieprawidłowe obliczenie przez organ wartości kapitału początkowego, podczas gdy odwołująca stoi na stanowisku, iż jej okresy składkowe i nieskładkowe są zdecydowanie większe, w związku z czym kapitał początkowy winien zostać ustalony w innej wysokości niż wskazany w zaskarżonej decyzji;

2) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 15 ust. 4 pkt 3 ustawy emerytalnej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji nieprawidłowe obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, tj. w wysokości 16,85%, podczas gdy odwołująca stoi na stanowisku, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został obliczony przy nieuwzględnieniu wykonywania przez odwołującą pracy zarobkowej w latach 1989-1995, co miało wpływ na nieprawidłowe obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego;

3) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i nieprawidłowe ustalenie przez organ wysokości emerytury przysługującej odwołującej z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na kwotę (...) zł, podczas gdy w przedmiotowej sprawie organ nieprawidłowo wyliczył kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego, który winien oscylować w zdecydowanie większej wysokości, a także odwołująca wskazuje, iż w jej ocenie kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji również powinna być zdecydowanie większa, bowiem organ nie wziął pod uwagę okresu wykonywania pracy zarobkowej za granicą, tj. na terenie Niemiec;

4) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 7 ust 1 i 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i nieprawidłowe wyliczenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej na kwotę (...) zł, podczas gdy w ocenie odwołującej okresowa emerytura kapitałowa winna być ustalona w większej wysokości, bowiem zgromadziła ona środki zewidencjonowane na subkoncie w większej wysokości niż wskazuje organ rentowy;

5) naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 w zw. z art. 77 k.p.a. poprzez dowolną i wybiórczą ocenę zebranego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego, gdyż organ nie uwzględnił, iż odwołująca się wykonywała pracę zarobkową przed 1996 r., co skutkowało nieprawidłowym obliczeniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, a w konsekwencji niewłaściwym ustaleniem odwołującej kapitału początkowego i należnej emerytury.

Wskazując na powyższe zarzuty, odwołująca wносиła o zmianę zaskarżonej decyzji o znaku (...) w całości poprzez określenie prawidłowej wysokości emerytury i okresowej emerytury kapitałowej, zmianę zaskarżonej decyzji o znaku (...) w całości poprzez ponowne przeliczenie i prawidłowe ustalenie kapitału początkowego. Jako wniosek ewentualny wносиła o uchylenie zaskarżonych decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o odrzucenie odwołania ubezpieczonej B. A. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 7.11.2023 r. znak (...) o przyznaniu emerytury z FUS i okresowej emerytury kapitałowej w kwocie zaliczkowej, ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia przez Sąd tego wniosku, o oddalenie

odwołania od tej decyzji. Ponadto wniósł o oddalenie odwołania ubezpieczonej B. A. od decyzji z 25.10.2023 r. znak: (...) o ustaleniu kapitału początkowego.

Organ rentowy wskazał też, że prowadzi postępowanie z niemiecką instytucją ubezpieczeniową w celu uzyskania potwierdzenia okresów ubezpieczenia B. A. na terenie Niemiec. Na koncie ubezpieczeniowym B. A. istnieją nieprawidłowości w zakresie odprowadzanych składek/ składanych dokumentów rozliczeniowych. Ostateczna wysokość emerytury zostanie ustalona odrębną decyzją, po zakończeniu prowadzonych postępowań wyjaśniających.

Sąd ustalił, co następuje:

B. A. urodziła się (...) Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z 7.11.2023 r. przyznano jej prawo do emerytury w kwocie zaliczkowej oraz do emerytury kapitałowej od 1.09.2023 r. tj., od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. W decyzji wskazano też, że organ rentowy prowadzi postępowanie z niemiecką instytucją ubezpieczeniową w celu uzyskania potwierdzenia okresów ubezpieczenia B. A. na terenie Niemiec. Na koncie ubezpieczeniowym B. A. istnieją nieprawidłowości w zakresie odprowadzanych składek i składanych dokumentów rozliczeniowych. Ostateczna wysokość emerytury zostanie ustalona odrębną decyzją, po zakończeniu prowadzonych postępowań wyjaśniających.

W sprawie emerytury z niemieckiego systemu zabezpieczenia społecznego, wniosek B. A. został przekazany do niemieckiej instytucji ubezpieczeniowej (z wnioskiem ubezpieczonej o odroczenie) oraz trwa potwierdzanie zagranicznych okresów ubezpieczenia.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowi wartość kapitału początkowego i ustalonej na tej podstawie wysokości emerytury. Ponadto ubezpieczona kwestionuje wysokość przyznanej jej emerytury kapitałowej.

Co do ustalenia kapitału początkowego, w aktach rentowych KPU znajduje się wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonej B. A. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od 25.07.1996 r. do 31.12.1998 r. (data na którą oblicza się kapitał początkowy), łącznie 2 lata 5 miesięcy i 7 dni okresów składkowych. Ponadto w wykazie wprowadzonych dochodów ubezpieczonej wprowadzono dochody z tych lat. Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł (...) przy wskaźniku wysokości podstawy wymiaru 16,85 %.

Zarzuty zawarte w odwołaniu, dotyczące tego, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został obliczony przy nieuwzględnieniu wykonywania przez odwołującą pracy zarobkowej w latach 1989-1995, są niezrozumiałe. Odwołująca się wskazała we wniosku o emeryturę, że rozpoczęła działalność 25.07.1996 r. i to zostało uwzględnione. Nie wskazała na wcześniejsze okresy ubezpieczenia, natomiast z okresów po 31.12.1998 r. nie oblicza się kapitału początkowego, gdyż od 1.01.1999 r. na koncie ubezpieczonego ewidencjonuje się składki, które uwzględniono przy ustalaniu wysokości emerytury.

B. A. legitymuje się stażem ubezpieczeniowym w wymiarze łącznie 2 lat 5 miesięcy i 7 dni okresów składkowych. Taki wymiar zatrudnienia powoduje, że kapitał początkowy wyliczony został zgodnie z obowiązującymi przepisami z okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych 1989-1998, mimo braku dochodów w latach 1989-1995.

Na rozprawie pełnomocniczka wnioskodawczyni nie zgłaszała zarzutów do kwot wprowadzonych dochodów i wniosków dowodowych w tym zakresie.

Wysokość emerytury ustalona zaliczkowo w decyzji z 7.11.2023 r. uwzględnia prawidłowo wyliczony kapitał początkowy oraz kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości (...)zł. W decyzji organ rentowy zawarł informację, że na koncie ubezpieczeniowym B. A. istnieją nieprawidłowości w zakresie odprowadzanych składek bądź składanych dokumentów rozliczeniowych, a w związku z tym ostateczna wysokość emerytury zostanie ustalona odrębną decyzją, po zakończeniu prowadzonych postępowań wyjaśniających.

Na rozprawie pełnomocniczka wnioskodawczyni nie zgłaszała zarzutów do kwoty składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji i wniosków dowodowych w tym zakresie.

Co do wysokości przyznanej emerytury kapitałowej, samo stwierdzenie w odwołaniu, że wyliczona emerytura kapitałowa jest zbyt niska, czy kwestionowanie wysokości zewidencjonowanych na subkoncie środków, nie jest wystarczające. Aby skutecznie stawiać zarzuty w tym zakresie, należałoby co najmniej wskazać wysokość środków, które przekazała odwołująca się lub złożyć odpowiednie wnioski dowodowe. Na podstawie danych z akt rentowych, można jedynie potwierdzić obliczenia systemu, który dokonuje wyliczeń, co jest zbędne.

Przyznana odwołującej się zaliczkowo emerytura łącznie z emeryturą kapitałową została podwyższona do kwoty najniższej emerytury, gdyż odwołująca się wykazała ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych (26 lat 7 miesięcy i 22 dni – karta przebiegu zatrudnienia k. 22 akt rentowych).

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 173 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 ze zm.), kapitał początkowy jest obliczany dla każdego ubezpieczonego urodzonego po 31.12.1948 r. a przed 1.01.1999 r., opłacającego składkę na ubezpieczenia społeczne lub za którego składkę tę opłacał płatnik składek. Stanowi on rodzaj rozliczenia z systemem ubezpieczeń społecznych obowiązującym przed 1999 r. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1.01.1999 r. Stosownie do art. 15 ust. 1 ustawy emerytalnej, podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Do podstawy wymiaru świadczenia przyjmuje się zatem składniki wynagrodzenia (przychód, dochód), które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących we wskazanym przez wnioskodawcę okresie, podlegały składce na ubezpieczenia społeczne. Nie uwzględnia się natomiast składników wynagrodzenia wyłączonych z tego obowiązku.

Należy wyjaśnić, że zakres obowiązków organu rentowego i wnioskodawcy, ubiegającego się o świadczenie, reguluje rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. Nr 237, poz. 1412).

Zgodnie z § 10 tego rozporządzenia zainteresowany zgłaszający wniosek o emeryturę powinien dołączyć do wniosku dokumenty stwierdzające: datę urodzenia, okresy uzasadniające prawo do świadczenia i ich wysokość, wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu i uposażenia, przyjmowanych do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, okoliczności niezbędne do ustalenia świadczeń przysługujących z zagranicznych instytucji ubezpieczeniowych, jeżeli umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, tak stanowią. Dokumenty te nie są wymagane, jeżeli konto ubezpieczonego zawiera dane pozwalające na ustalenie prawa i wysokości świadczenia lub jeżeli zostały złożone w organie rentowym dla celów ustalenia kapitału początkowego albo prawa lub wysokości świadczeń na podstawie ustawy lub odrębnych przepisów.

Natomiast § 21 tego rozporządzenia stanowi, że środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. W przypadku odwołującej się, która prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą, składki przez nią opłacane w wysokości wynikającej z obowiązujących przepisów i składanych w ZUS deklaracji rozliczeniowych, zewidencjonowane zostały poczynając od 1.01.1999 r. na jej indywidualnym koncie. Z decyzji wynika, że w sprawie wysokości tych składek jest prowadzone postępowanie wyjaśniające, stąd decyzja ZUS co do wypłaty emerytury w kwocie zaliczkowej.

Przepis art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że

okres kolejnych 10 lat kalendarzowych jest wybierany z okresu od dnia 1.1.1980 r. do dnia 31.12.1998 r. Odesłanie do wymienionych przepisów oznacza, że zasady ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego są takie same, jak zasady ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent. Ogólne zasady ustalania tej podstawy uregulowane są w art. 15 ust. 1, zgodnie z którym podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę. Prawo wyboru okresu kolejnych 10 lat kalendarzowych ograniczone jest w przypadku ustalania podstawy wymiaru kapitału początkowego do lat 1980-1998. Zainteresowanemu pozostawiony jest wybór okresu, z którego podstawa wymiaru składek przyjmowana jest do podstawy wymiaru kapitału początkowego, tylko w granicach określonych powołanymi przepisami, co oznacza, że okres ten nie może być ani dłuższy, ani krótszy niż 10 lat i że z tego dziesięcioletniego okresu nie mogą być wyłączone żadne okresy. W szczególności nie są wyłączone okresy, w których zainteresowany nie podległ ubezpieczeniu społecznemu i w związku z tym nie osiągał dochodów, które mogłyby stanowić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Wynika to z regulacji zawartej w art. 16 ust. 1, który stanowi, że przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu. Jeżeli w okresie ostatnich 20 lat występowały przerwy w ubezpieczeniu, zainteresowany, chcąc osiągnąć najkorzystniejszy wskaźnik podstawy wymiaru, może wybrać taki okres kolejnych 10 lat, w którym przerwy były najkrótsze.

Wyjątki od tej ogólnej zasady określone są w art. 17 ust. 1 i 3. Pierwszy z tych przepisów stanowi, że jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru renty w myśl art. 15 ust. 1 dla ubezpieczonego, o którym mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się podstawę wymiaru składek za okres faktycznego podlegania ubezpieczeniu. Ubezpieczeni, o których mowa w art. 58 ust. 1 pkt 1-4, są to osoby, które w dacie upływu ostatniego dwudziestolecia miały nie więcej niż 30 lat. Sytuacja ta nie dotyczy odwołującej się, gdyż dotyczy osób, które w dniu 31.12.1998 r. miały nie więcej niż 30 lat i to tylko tych, których okres podlegania ubezpieczeniu jest krótszy niż 10 lat.

Odnośnie okresu pracy w Niemczech, należy zwrócić uwagę, że na terenie Unii Europejskiej nie ma jednego systemu emerytalno-rentowego. Dodatkowo prawo poszczególnych państw nie ingeruje w to, na jakich zasadach inne państwa przyznają świadczenia emerytalno-rentowe. Każde państwo samo określa rodzaje świadczeń oraz warunki nabywania uprawnień do tych świadczeń, decyduje o wieku emerytalnym, stażu wymaganym do nabycia uprawnień do świadczeń oraz o wysokości świadczeń. Osoba, która zatem pragnie uzyskać emeryturę lub rentę w danym państwie, musi spełniać warunki wymagane do nabycia uprawnień do świadczeń, określone przepisami prawnymi tego państwa.

Możliwość uwzględnienia do kapitału początkowego okresów pracy za granicą istniałaby jedynie wówczas, gdyby wskazany okres mieścił się w którymś z okresów składkowych wymienionych w ustawie emerytalnej w art. 6 np. ust. 2 pkt 1 lit. d tego artykułu, który uznaje za okresy składkowe okresy pracy obywateli polskich za granicą, jeżeli w tym okresie były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce. Okres zatrudnienia obywateli polskich za granicą wymieniony jest jako okres składkowy w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. c, jeżeli zatrudnienie było wykonywane w organizacjach międzynarodowych, zagranicznych instytucjach i w zakładach, do których zostali skierowani w ramach współpracy międzynarodowej lub w których byli zatrudnieni za zgodą właściwych władz polskich, co również nie miało miejsca w tym przypadku (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 2.06.2016 r. sygn. III AUa 793/15).

W oparciu o zaewidencjonowane i zwaloryzowane na subkoncie środki na dzień 31.08.2023 r., decyzją z 7.11.2023 r. znak (...), ustalono ubezpieczonej okresową emeryturę kapitałową od 1.09.2023r, tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dalszej kolejności, organ rentowy decyzją z 7.11.2023 r., znak (...), przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury w myśl art. 24 ustawy emerytalnej. Organ rentowy ustalił wysokość emerytury w kwocie zaliczkowej z uwagi na prowadzone postępowanie wyjaśniające z niemiecką instytucją ubezpieczeniową oraz z uwagi na nieprawidłowości na koncie ubezpieczonej. Aktualnie organ rentowy prowadzi postępowanie z niemiecką instytucją ubezpieczeniową w celu uzyskania potwierdzenia okresów ubezpieczenia B. A. na terenie Niemiec oraz postępowanie wyjaśniające dotyczące nieprawidłowości w zakresie odprowadzanych składek i składanych dokumentów rozliczeniowych w okresie prowadzenia działalności gospodarczej. Ostateczna wysokość

emerytury zostanie ustalona odrębną decyzją po zakończeniu prowadzonych postępowań wyjaśniających. Decyzja ta będzie podlegała zaskarżeniu.

Ubezpieczona nie przedłożyła do odwołania żadnych dokumentów, które miałyby wpływ na wysokość świadczeń. Zaskarżone decyzje na dzień ich wydania są prawidłowe. Organ rentowy właściwie ustalił okresy składkowe i wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej oraz prawidłowo przyznał ubezpieczonej emeryturę od 1.09.2023 r. w kwocie zaliczkowej z uwagi na trwanie postępowania wyjaśniającego.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1251 ze zm.) podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Natomiast zgodnie z art 120 ust. 1 ustawy emerytalnej, jeżeli prawo do świadczeń zostało udowodnione, ale zainteresowany nie przedłożył dowodów niezbędnych do ustalenia wysokości świadczeń, organ rentowy przyznaje zainteresowanemu świadczenia w kwocie zaliczkowej zbliżonej do kwoty przewidywanych świadczeń.

Uwzględniając stan faktyczny niniejszej sprawy i przytoczone przepisy prawa, należy stwierdzić, że organ rentowy właściwie ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej i prawidłowo przyznał ubezpieczonej emeryturę w kwocie zaliczkowej.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono, jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w wyroku znajduje oparcie w art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach.

Wysokość kosztów pełnomocnika organu rentowego ustalono na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. jedn. Dz.U. z 2023 r. poz. 1935 ze zm.). Poniesione koszty pomocy prawnej (wynagrodzenie pełnomocnika) zostały przyznane w minimalnej wysokości przewidzianej w cytowanym rozporządzeniu za dwie sprawy połączone do wspólnego rozpoznania. Odwołania wniesiono od decyzji ustalającej kapitał początkowy i od decyzji o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej łącznie z emeryturą kapitałową.

Od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. O obowiązku zapłaty odsetek sąd orzeka z urzędu (art. 98 § 1¹ k.p.c.).

Dlatego na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 2. sentencji wyroku.